

OSCAR BAYONA

Una glorieta va acollir l'actuació Cesare Dell'Anna i la Girodibanda

SÍLVIA BELMONT

El 'bailloir' Gero Domínguez va fer de cabra en un espectacle de dansa

OSCAR BAYONA

Una vianant es fa una selfie amb una figura del bestiar de Sardenya

OSCAR BAYONA

Els Tirallongues van protagonitzar una fluïda jornada castellera

SÍLVIA BELMONT

El músic de la Seu d'Urgell va actuar per partida doble davant d'un espai reduït amb les entrades venudes

Arnau Obiols posa banda sonora a l'Alt Urgell intangible

► L'emocionant disc «Tost» es va presentar ahir a la fàbrica de l'Anònima

M. S. MANRESA

Per acabar el concert va posar-se ben a prop del públic, sense micròfon, i va cantar uns versos que podrien ser una declaració d'intencions de la Fira Mediterrània: «El cant dels avantpassats, és avui un toc rebel; la paraula és germana del vent, cada mot té gust de mel; baixem a les arrels, per volar lliures pel cel.» Aquesta és una de les cançons que formen part del seu disc de debut d'Arnau Obiols, *Tost*.

Pren el nom d'un poble ja en ruïnes de l'Alt Urgell. L'única persona que hi va viure, en Quim, és una de les veus pregravades que apareixen durant l'espectacle i que l'acompanyen. Les gravacions i el so directe estan cuidades per Jan Valls. En la producció del disc hi ha les mans fines de Santi Careta.

Amb els ulls tancats, connectant-se a l'Alt Urgell intangible, Obiols va anar cantant cançons sentides a les seves fadrines. N'hi ha una que té 96 anys. «Té la sort que mai no li ha caigut cap llamp perquè sempre ha cantant aquesta oració», explicava per presentar-la

Només s'acompanyava de la seva bateria i dels sons que anaven emergint d'eines diverses, des d'un esclap a un trico-traco.

«Vinc sol però vaig carregat com una orquestra» deia amb humor.

Va trobar un racó del pati de l'Anònima, que es va convertir inesperadament en íntim.

Era l'estrena del disc però ja s'havia pogut escoltar al Konvent de Cal Rosal dins les jornades Ruralisme de la setmana passada.

El pensament urbanita s'està convertint en pensament únic, i el món rural sembla relegat a l'anècdota. Per això el treball d'Obiols pren una força especial, la que permet endinsar-se en un espai desconegut, oblidat i fascinant a parts iguals.

«Vull ser roure pirinenc / perdre fulla a la tardor / per mirar el fred als ulls», entona a *Cant de llaurar*, una altra de les destacades.

Un cançoner sense concessions. Algú que puja a l'escenari sense pretendre ser algú altre. Un bateria que sap treure partit del seu instrument. Tres en ratlla.

Els Quicos proposen un viatge al passat per recuperar els valors

► Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries van tornar, ahir, a Manresa per presentar el seu darrer treball, amb el qual volen recuperar valors perduts de la societat fent una mirada al passat. *Viatge a Buda* (a l'illa del delta de l'Ebre) combina cançons que segueixen l'estil habitual del trio tortosí -acompanyats per tres músics més- amb projeccions, ombres xineses, teatre i molt d'humor. Un espectacle que ens retorna al passat per fer reflexionar i millorar el futur.

MARIA AGUT